

عنوان مقاله:

ارایه معیارهای مناسب برای برنامه ریزی صنعت گردش گری در روستاهای ساحلی (مطالعه موردی: جزیره قشم)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 19، شماره 0 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سولماز دشتی - دانش آموخته دکتری گروه محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

سید مسعود منوری - استادیار گروه محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

سید محسن حسینی - استاد گروه جنگل، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، نور، ایران.

برهان ریاضی - استادیار گروه محیط زیست، دانشکده محیط زیست و انرژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

منصور مومنی - استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشگاه تهران، دانشکده مدیریت، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: صنعت گردش گری یکی از منابع مهم تولید درآمد، اشتغال و ایجاد زیرساخت ها برای نیل به توسعه پایدار محسوب می-گردد و رشد این صنعت در هر کشور نیازمند استراتژی مناسب و برنامه ریزی مدیریتی موثر است. در این پژوهش برنامه ریزی و اولویت بندی پنج دهستان جزیره قشم بنام های رمکان، دولاب، سوزا، حومه و صلخ جهت توسعه گردش گری مدنظر می باشد. روش بررسی: بر اساس روش دلفی (Delphi) معیارهای گردش گری در چهار دسته اصلی معیارهای زیست محیطی، معیارهای تسهیلات و خدمات گردش-گری، معیارهای زیرساختی و معیارهای اقتصادی-اجتماعی و فرهنگی مشخص گردیدند. سپس اولویت بندی دهستان های جزیره جهت توسعه گردش گری بر اساس روش TOPSIS صورت پذیرفت. یافته ها: بر اساس روش TOPSIS دهستان حومه مناسب ترین پهنه جهت توسعه گردش گری و دهستان های صلخ، سوزا، دولاب و رمکان به ترتیب اولویت های بعدی جهت توسعه گردش گری می باشند. نتایج پژوهش نشان از آن دارد که پهنه بندی مناطق مستعد توریسم ساحلی نقش موثری در توسعه منطقه خواهد داشت و با بهره گیری از پتانسیل های متنوع و متعدد منطقه جزء با نگرش همه جانبه و برنامه ریزی چندبعدی میسر نخواهد شد.

کلمات کلیدی:

روش دلفی، TOPSIS، گردش گری، روستاهای ساحلی، جزیره قشم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289015>

